

197

1996-2005

II. A kegyelem

1996 Megigazulásunk Isten kegyelméből való. A kegyelem jóakarát, ingyenes segítség, amit Isten azért ad nekünk, hogy válaszolni tudjunk az Ő hívására: hogy Isten fiai, fogadott fiúk, az isteni természet és az örök élet részesei legyünk.

1997 A kegyelem részesedés Isten életében; bevezet a szentháromságos élet bensőségébe: a keresztségben a keresztes ember részesedik Krisztus, teste Fejének kegyelmében. Mint "fogadott fiú" ettől fogva az egyszülött Fiúval egységben "Atyának" szólíthatja Istent. Megkapja a Szentlélek életét, aki beléleli a szeretetet és formálja az Egyházat.

1998 Ez az örök életre szóló meghívás természetfölötti. Teljesen Isten ingyenes kezdeményezésétől függ, mert csak Ő nyilatkoztathatja ki és ajándékozhatja Önmagát. Föülmúlja az ember -- és minden teremtmény -- értelmi képességeit és akarati erőit.

1999 Krisztus kegyelme Istentől adott, ingyenes ajándék, az Ő -- Szentlélek által lelkünkbe árasztott -- életének ajándéka azért, hogy a bűnből kigyógyítson és megszenteljen minket: ez a megszentelő, más szóval megistenítő kegyelem, melyet a keresztségben kapunk. Ez bennünk a megszentelés művének forrása:

"Mindenki, aki Krisztusban van, új teremtmény. A régi megszűnt, valami új valósult meg. De mindezt Isten viszi végbe, aki megengesztelődött irántunk Krisztus által." (2Kor 5,17--18)

2000 A megszentelő kegyelem állapotzerű (habituális) ajándék, állandó természetfölötti készség, mely tökéletesíti a lelket, hogy képessé tegye az Istennel való életre és az Ő szeretetéért való cselekvésre. Az állapotzerű (habituális) kegyelmet, mely maradandó készség az isteni hívás szerinti életre és cselekvésre, meg kell különböztetnünk az aktuális kegyelmektől, melyek isteni beavatkozások a megtérés kezdetén, vagy a megszentelés művének folyamatában.

2001 Az ember előkészülete a kegyelem fogadására már a kegyelem műve. Szükségünk van rá, hogy együttműködésünk a hit általi megigazulásban és a szeretet általi megszentelésben elkezdődjön és fennmaradjon. Isten véghezviszi bennünk azt, amit elkezdett, "mert Ő, amikor valamit megkezd, megteszi, hogy akarjuk; és amikor befejez, együttműködik azokkal, akik akarják".

"Mi is cselekszünk, de Istennel együtt, mert irgalmassága megelőz minket. Megelőz, hogy meggyógyuljunk, mert követ is, hogy gyógyultan éljünk; megelőz, hogy meghívjon, követ, hogy megdicsőüljünk; megelőz, hogy jámboran éljünk, követ, hogy Ővele örökké éljünk, mert nélküle semmit sem tehetünk."

2002 Isten szabad kezdeményezése az ember szabad válaszát igényli; mert Isten az embert a maga képmására teremtette, és a szabadsággal együtt hatalmat adott neki arra, hogy Őt megismerje és szeresse. A lélek csak szabadon lép a szeretet közösségébe. Isten közvetlenül érinti meg és indítja az ember szívét. Az emberbe oltotta az igazság és a jóság vágyát, melyet egyedül Ő tud beteljesíteni. Az "örök élet" ígéretei minden reményt fölülmúló módon megfelelnek ennek a vágyakozásnak:

"Azt, hogy Te a magad nagyon jó műveid után -- ámbár teljes nyugalomban alkottad őket -- megpihentél a hetedik napon, Könyved hangja jövendőli nekünk, tudniillik, hogy mi is -- azért a mi nagyon jó cselekedeteink után, mert Te ajándékoztad azokat nekünk -- az örök élet Szombatján meg fogunk pihenni Benned."

2003 A kegyelem elsősorban és főként a bennünket megigazulttá tévő és megszentelő Szentlélek ajándéka. De a kegyelem azokat az ajándékokat is magában foglalja, melyeket a Lélek azért ajándékozik, hogy bennünket művéhez társítson, és alkalmassá tegyen arra, hogy mások üdvösségének és Krisztus Testének, az Egyháznak gyarapításában együtt tudjunk működni. Ilyenek a szentségi kegyelmek, az egyes szentségek sajátos ajándékai. Továbbá a különleges kegyelmek, melyeket a Szent Pál által használt görög szóval karizmáknak is nevezünk, ami kegyet, ingyenes ajándékot, jótéteményt jelent. A karizmák -- még a rendkívüli természetűek is, mint például a csodatevés vagy a nyelveken szólás ajándéka -- minden esetben a megszentelő kegyelemre vannak rendelve, és céljuk az Egyház közjava. Az Egyházat építő szeretet szolgálatában állnak.

2004 A különleges kegyelmek között meg kell említenünk az állapotbeli kegyelmeket, amelyek a keresztény élet és az egyházi szolgálat hivatalviseléséhez kapcsolódnak:

"A nekünk adott kegyelem által különböző ajándékokat birtokolunk; a próféciát a hit szabálya szerint; a szolgálatot a szolgálatban; aki tanít, a tanításban; aki buzdít, a buzdításban; aki adakozik, az egyszerűségben; aki előljáró, a gondosságban; aki irgalmasságot gyakorol, a vidámságban." (Róm 12,6--8)

2005 A kegyelem, mivel természetfölötti, kivonja magát tapasztalati körünkből és csak a hit által ismerhető meg. Nem támaszkodhatunk tehát lelki érzéseinkre vagy tetteinkre, hogy azokból levezethetnénk megigazult vagy üdvözült voltunkat. Mindazonáltal az Úr szavai szerint -- "Cselekedeteiből ismeritek meg őket" (Mt 7,20) -- Isten jótéteményeinek számbavétele életünkben és a szentek életében záloga annak, hogy a kegyelem munkálkodik bennünk, és egyre nagyobb hitre és bizakodó lelki szegénységre készítet.

Ennek a lelkületnek egyik legszebb példája Szent Johanna válasza arra a kérdésre, mellyel az egyházi bírák törbe akarták csalni: "Amikor megkérdezték, tudja-e, hogy Isten kegyelmében van-e: »Ha nem vagyok, Isten helyezzen belé; ha abban vagyok, Isten tartson meg benne.«"